

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 22 [869] | Субота, 9 червня 1984 року | Ціна 2 коп.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ РІВНЯЮЧИСЬ НА ВЕТЕРАНА

Юнона Федосіївна Сич — передова робітниця Сумського УВП — на хвилинку відривається від своєї справи, зручніше вмощується на стільчику, а потім знову поринає в роботу.

Поки працюєте, ми про вас, про старанність вашу людям розкажемо. Нехай вклоняться вони вам низько. Відтоді, як вперше прийшли на підприємство, минуло цілих двадцять сім років! Багато загубилося в пам'яті.

Спочатку працювали в'язальницею, а коли УВП реорганізувалося, освоїли нову для вас професію — швачки-мотористки. З тих пір з-під ваших роботящих рук виходить добротний одяг: робочі костюми та рукавиці.

Та й понині не можете забути своїх перших вчителів і порадників: Є. Мокренко та З. Тарасенко. Це вони зуміли прищепити вам, шістнадцятирічній дівчині, любов і шану до чесної праці, навчили старанності і самодисципліни.

Нині у вас — уже високий розряд. Та більш красномовно про трудові ваші досягнення розкажуть такі дані. З тридцяти технологічних операцій досконало опановано п'ять. При необхідності ви сміливо сядете на місце будь-якої відсутньої з поважних причин на роботі трудівниці, розділите незайняту операцію поміж себе і своїх товаришів по бригаді. Молодь без вас ніяк не обійдеться. То практичним виконанням, то порадою ви допомагаєте їй вкорінюватися в колективі, знаходити свою стежку в трудове життя.

Недавно перейшла з іншого підприємства у вашу бригаду Н. М. Тютяєва. Як вона не старалася опанувати технологію вишивання комірців, та нічого з того не виходило. Крадькома та витрала зволожені очі. Помітили це ви, і разом з кад-

ровою робітницею, керівником колективу Аллою Михайлівною Завалій, підійшли до новенької, сказали лагідно: — Не хвилюйтеся, будь ласка, все з часом вийде... Більше уважності, витримки... І показали, як те діло робиться. На хвилинку Наталія Миколаївна відірвалася від машинки, зустрілася поглядом з досвідченими робітницями, що сиділи поруч. — Ганною Олексіївною Максименко, Вірою Василівною Лопатко, Катериною Костянтинівною Чувашовою... Горить у їх руках робота. Але ж і молодь не відстає: Лариса Фігура, Катерина Очеретько, Ніна Волкова...

Працюють — замилуєшся... Це піддало Н. М. Тютяєвій сил і творчої енергії... Як подивились ви на жінку, то подумали: з неї неодмінно вийде вправна майстриня. Інакше й бути не може в бригаді, де всі дуси вболівають за загальні досягнення. За рахунок чого добилися таких результатів? У вас, Юноно Федосіївно, вже задалегідь готова відповідь. Цьому послужили досвід, висока професійна майстерність, любов до роботи. А ще ретельний догляд за швейною машинкою. Після зміни ви протрете її, змастите... То ж і віддячує сторицею механізм: не виходить передчасно з ладу, служить вам довго і надійно.

Ще кілька слів дозволять сказати про ваших товаришів по роботі. Живете ви всі дружно, як одна сім'я. Нещодавно всі гуртом побували на екскурсії в Кишиневі, на новорічний «вогник» шили спільно костюми. А день народження у когось — то загальна радість: квіти, скромні подарунки, побажання.

Кажете, що й громадська робота вам під силу? Вас, ми довідалися, обрано членом профспілкового комітету УВП, ви — громадський інспектор з техніки безпеки. Не проїдете також мимо, коли помітите, як хтось марно витрачає електроенергію, воду чи матеріали...

Ми ще забули познайомити з першими вашими помічниками вдома — чоловіком Миколою Івановичем, століаром одного з підприємств міста, і двома вашими синами. І в магазин вони сходять, і допоможуть у квартирі прибрати. Шістнадцятирічний Валерій навчається в міському професійно-технічному училищі. Його майбутня професія — електрик. Владислав поки що школяр, мріє в недалекому майбутньому стати шофером.

Ви, чомусь, глибоко зіхаєте. Так, шкода, що не має у вас доньки. Навчили б її шити, привели б до себе на підприємство.

Вся сім'я ваша любить відпочивати на природі. Бачать люди, як всі ви залюбки пораетесь на присадбній ділянці, охоче цікуєтесь гуртом про кімнатних пташок та звірятко.

За працю ж натхненну — честь вам і шана: і грошові премії видавались, і грамотами нагороджувались, і подяки оголошувались...

На вас, ветерана, рівняються й інші...

Василь ГАЙДУК.

На знімку: Юнона Федосіївна Сич.

РОСТИТИ РОБІТНИЧУ ЗМІНУ

Є на Харківському тракторному заводі імені С. Орджонікідзе незвичайний цех. Регулярно приходять сюди старшокласники з підшефних шкіл, щоб опанувати професію. Заняття йдуть за спеціально розробленою програмою, до якої включено і лекції, і практичну роботу на верстатах різних профілів. Після курсу навчання підлітки одержують свідоцтва про присвоєння їм робітничого розряду. А після закінчення школи багато з них приходять працювати на ХТЗ.

На знімках: вгорі — хороших токарів виховує В. К. Коваленко. Ось і тепер він з молоддю; внизу — електрослюсарна дільниця цеху.

Школярі Андрій Богданович з середньої школи № 26 та Ігор Ковтун з середньої школи № 113 розв'язують практичне завдання по електротехніці.

РЕПОРТАЖ

У СВІТ ШИРОКИЙ

12 років минуло відтоді, як сьогоднішні випускники Ужгородської спецшколи-інтернату для глухих дітей вперше переступили поріг школи, ввійшовши в Країну Знать.

Швидко промайнув час навчання, і вже звучить перелив останнього дзвоника, який змушує, мабуть, кожного випускника згадати ті уроки доброти і людяності, знань і працелюбства, що їх щедро давали їм вчителі і вихователі.

Святково вдягнені учні і різнобарвними квітами прибраний майданчик перед будинком школи. На урочистій лінійці до присутніх звертається директор навчального закладу С. Ф. Шуба:

— Ось і настав він, — останній день навчання для наших випускників. Цей день радісний і водночас сумний. Бо дзвоник, який тільки-що пролунав, сповістить, що ви залишаєте рідну

домівку і вступаєте у самостійне життя.

Не забувайте школи, своїх наставників, в щасливі мить і в лиху годину приходьте до них, радьтеся, діліться і радістю, і смутком, і ви неодмінно одержите підтримку, почувте добре слово.

З успішним закінченням спецшколи випускників по-здоровили вчителі Ю. В. Леманинець, Е. М. Шула, О. Е. Гомонай, які побажали їм щастя на новій життєвій дорозі, успіхів у праці і в подальшому навчанні.

Із словами вдячності до своїх вчителів і вихователів виступили випускниці Галина Чурман, Ганна Баранюк, Юлія Кадирова та інші. Вони запевнили педагогічний колектив школи, що прагнуть бути гідними синами і дочками нашої Вітчизни, жити, вчитись і працювати по-ленінському, по-комуністичному.

П. КРАЙНЯНИЦЯ.
м. Ужгород.

Кличе піонерське літо

Колектив педагогів Криворізької спецшколи-інтернату для глухих дітей завчасно подбав про організацію літнього відпочинку і оздоровлення школярів.

З цією метою, — розповідає заступник директора з виховної роботи Катерина Дмитрівна Титова, — було задалегідь визначено кількість школярів, які влітку відпочиватимуть у піонерських таборах. Це питання розв'язати одноразово виявилось неможливо, оскільки частина дітей висловила бажання провести літо вдома разом з батьками. Для такої категорії вихованців і їх батьків силами педколективу було організовано консультації, причому особлива увага була звернута на необхідність зайнятості уч-

нів вдома корисною працею, дитриманням правильного режиму харчування тощо.

А для тих, хто вирушить у піонерський табір центрально-гірничо збагачувального комбінату «Зоря», який міститься у мальовничій приміській місцевості, вже створено всі необхідні умови для змістовного і здорового відпочинку. Шеф-гірники виділили школярам 46 пільгових путівок на строк 26 днів. За цей час нечуючі діти у складі двох різновікових загонів зможуть прилучитися до багатьох видів спорту, набратися сил, поліпшити своє здоров'я.

Г. БАБЕНКО.
м. Кривий Ріг
Дніпропетровської області.

П'ЯТИРІЧКА: РІК ЧЕТВЕРТИЙ НА УДАРНИЙ ВАХТІ

Підвищення продуктивності праці додатково до плану на один процент збільшить загальний обсяг продукції на Одеському виробничому об'єднанні «Електрик» на 21 тисячу карбованців, а зниження собівартості продукції дасть змогу приплюсувати до загального прибутку ще 23 тисячі карбованців.

За підсумками роботи першого кварталу ЦПУТОГ і Республіканський комітет профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств присудили колективу об'єднання друге місце.

Старанно потрудилися на «Електрику» і протягом чо-

тирьох місяців нинішнього року. План з випуску нормативно-чистої продукції виконано на 101,6 процента, а з реалізації — на 102,9 процента.

У цьому досягненні — велика заслуга передових робітників, котрі і самі добиваються значного перевиконання норм виробітку, і ведуть за собою інших. Чимало виробничників об'єднання спромоглися обігнати час. На їх трудовому календарі вже 1985 рік. Серед них — швачки М. В. Оборочан та Є. В. Денісюк, пакувальниця Л. І. Главацька, свердлувальник Я. В. Колесников, таблетувальник Л. С. Петрунько, Ливарник Д. О. Мосійчук першим за-

вершив свою особисту п'ятирічку.

Весь трудовий колектив заступив на трудову сорокаденну вахту на честь 40-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Кожен член колективу, безперечно, працюватиме в ці дні якомога старанніше з тим, щоб успішно виконати поставлені завдання, достоєрково виконати взяті на нинішній рік підвищені соціалістичні зобов'язання.

Ю. ГЕР.

м. Одеса.

Старанний у праці

Більше двадцяти років працює шевцем у Марганецькому будинку побуту В. О. Токарчук. Він сумлінно виконує покладені на

нього обов'язки, успішно справляється з плановими завданнями і соціалістичними зобов'язаннями. Василіо Олександровичу присвоєно почесне звання ударника комуністичної праці, його неодноразово заохочували грошовими преміями, оголошували подяки...

В. О. Токарчук користується заслуженим авторитетом у своєму колективі.

Такими ж старанними до праці виховав Василь Олександрович і своїх дітей: сина і дочку. Обое вони успішно трудяться на підприємствах свого міста.

Л. ГУНЬКО,
перекладач Марганецького МРВ УТОГ.

Дніпропетровська область.

ОВОЧІ—КРУГЛИЙ РІК

Коллектив Чернівецького УВП одним з перших у Товаристві включився у виконання рішень травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, намітив конкретні шляхи виконання Продовольчої програми СРСР.

Для цього вирішено було власними зусиллями обробити ділянку землі площею 4 гектари, виростити на ній найбільш необхідні для потреб робітників овочі і реалізувати їх через їдальню.

Тільки минулого року з підсобного господарства зібрано 200 центнерів картоплі. Частина одержаного урожаю використали для приготування страв у їдальні — решту продали членам колективу, які виявили бажання його купити.

Активну участь у догляді за посівами взяли робітники і службовці підприємства: П. Д. Кирилюк, Л. Н. Вітовська, Г. І. Примаков та інші.

Нинішнього року асортимент овочевих культур, що вирощуються в підсобному господарстві, значно розширився. Вже зеленіють сходи картоплі, цибулі, столових буряків, петрушки, шавлю, огірків, помідорів...

Зелені овочі щоденно подаються до столу робітників і службовців підприємства. Цьому успіху значною мірою сприяє і забезпеченість УВП кваліфікованими спеціалістами сільського господарства.

Продукцію, вирощену в підсобному господарстві, планується продавати по державним реалізаційним цінам як для громадського харчування, так і для бажаючих купити ці продукти для дому.

В цьому році заплановано збудувати теплицю на 100 квадратних метрів для забезпечення їдальні зеленими овочами у зимову пору року.

Виробничники УВП докладають всіх зусиль, щоб зелені овочі надходили в їдальню круглий рік. Це, в основному, — огірки, помідори, редиска.

Намічається за рахунок відходів з їдальні та зеленої маси, котра росте на території підприємства, виростити 20—25 голів свиней та 150—200 кролів.

В. КИРИЦЯ,
бригадир-агроном
підсобного господарства,
м. Чернівці.

СВІЙ ДІМ, СВОЯ СІМ'Я

У червоному куточку Вінницького УВП — море квітів. Керівники підприємства, робітники зібрався тут для того, щоб вшанувати сумлінну працю члена їхнього колективу, ветерана праці, бригадира Н. Я. Нагорну. Як прийшла на УВП ще в 1947 році, так і понині. Сорок років віддано рідному підприємству. Спершу, як і належить, було учнівство, а коли з'явився досвід, призначили інструктором виробничого навчання... Останні двадцять років — Ніна Яківна очолює одну з бригад швейної дільниці...

Розповідаючи про ювіляра, директор УВП Галина Пилипівна Громова підкреслила, що Н. Я. Нагорна — не тільки майстер, а й вихователь. Не одне покоління молодих виробничників запозичило її досвід, перейняло передові методи праці.

Орден Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», 57 різних нагород і поджак — ними відзначено славетний трудовий шлях передовика і організатора виробництва.

Від імені обласного відділу УТОГ Ніну Яківну щиро привітала голова президії В. С. Миколаєнко. Вона вручила Грамоту, якою Ніна Яківна удостоєна за активну участь в житті обласної організації. У різні роки

вона була членом президії, обиралась делегатом X з'їзду УТОГ, членом Центрального правління. Її постійно обирають до складу бюро первинної організації підприємства.

Товариші по роботі вручають Ніні Яківні квіти. Вони говорять про авторитет, який вона заслужила в колективі, вітають з днем народження і 25-ти річчям партійного стажу, бажають довгих років життя і великого особистого щастя...

У пам'яті ветерана ніколи не зітруться роки, що минули. Бо вони — то не тільки її особиста біографія, то історія її підприємства, його становлення.

Росло підприємство, розширювались цехи і, відповідно, змінювались люди. Вони працювали продуктивніше, якісніше.

До ветерана стали звертатися за порадою... Ніна Яківна ніколи не відмовлялась... Чого навчилася сама — тим щедро ділилася з молоддю...

Ні, поки що не піде до свідчення робітниця зі свого підприємства, працюватиме ще й у нових, світліх цехах. Поки є сили, трудитиметься в колективі, що став для неї рідною домівкою і сім'єю.

М. НИРОВ,
м. Вінниця.

Чимало надійних помічників має майстер Артемівського УВП Надія Миколаївна Андрухова (на знімку ліворуч). Серед них і передова швачка-мотористка Ніна Омелянівна Сінна.

Така співдружність дає добрі результати при вирішенні складних виробничих завдань.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ЗВЕДЕННЯ

ВИПУСК НОРМАТИВНО-ЧИСТОЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ ТОВАРИСТВА ЗА ТРАВЕНЬ 1984 р.

(в тисячах карбованців)

Назва підприємства, об'єднання	План	Фактичне виконання	Процент виконання
Херсонське	50	56	112,0
Ужгородське-1	24	26	108,3
Запорізьке	156	168	107,7
Кіровоградське	40	43	107,5
Дніпродзержинське	82	87	106,1
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	317	336	106,0
Черкаське	54	57	105,6
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	347	359	103,5
Єнакіївське	58	60	103,4
Полтавське-2	95	98	103,2
Білоцерківське	98	101	103,1
Комунарське	33	34	103,0
Житомирське	101	104	103,0
Артемівське	82	84	102,4
Харківське-2	90	92	102,2
Львівське швейне підприємство «Силует»	140	143	102,1
Дніпропетровське	68	69,4	102,1
Лубецьке	60	61	101,7
Кам'янець-Подільське	62	63	101,6
Вінницьке	62	63	101,6
Ужгородське-2	61	62	101,6
Чернівецьке	231	234	101,3
Одеське виробниче об'єднання «Електрик»	175	177	101,1
Івано-Франківське	104	105	101,0
Ворошиловградське	137	138	100,7
Полтавське-1	75	75,3	100,4
Бродівське	70	70	100,0
Миколаївське	30	30	100,0
Ровенське	33	33	100,0
Сумське	49	49	100,0
Конотопське	81	81	100,0
Лебединське	37	37	100,0
Харківське-1	72	72	100,0
Чернігівське	70	70	100,0
Сімферопольське	49	49	100,0
Дрогобицьке	62	53	85,5
ВСЬОГО:	3355	3439,7	102,5

ЗАВЗЯТА ТРУДІВНИЦЯ

ся на вирощуванні тютюну. Слід зазначити, що це робота не з простих і не з легких. Терпіння у подружжя Антоніни для цього заняття вистачало лише на 5—7 років.

З повним правом, з почуттям виконаного обов'язку Антоніна Данилівна виходила на заслужений відпочинок. Та про спокій вона і не мріяла. Знала заздалегідь, що без праці не зможе й дня просидіти.

Минулого року, наприклад, взялась вирощувати 0,5 гектара кормових буряків (інші пенсіонери брали по 10—20 сотих). І хоч як нелегко обробляти цю культуру (адже праця в основному ручна), все ж виростила і здала на ферму 230 центнерів коренів.

Трудівниця завжди поперед, у вирі найголовніших справ колгоспу. Шанують і поважають її односельці. Ось уже три роки безмірно портрет трудівниці заноситься на Дошку Пошани села Струга.

По праці і честь.

В. САЛІЯ,
Новоушицький район
Хмельницької області.

Батьки Антоніни Давидівни Захарчук були бідняками, малоземельними селянами. У нестатках і злигоднях жили. Лише після Великого Жовтня міцно стали на ноги, як мовиться.

Народилась Антося у 1921 році. Жвавим і цікавим дівчатком росла. Та ось підступна недуга спіткала... Втрачено слух... З цієї ж причини школу не відвідувала. Науку переймала від молодшого на 5 років брата, який мав змогу навчатись. Але ці «університети» були, звичайно, не з кращих. Та задоволена вже й тим, що читати і писати може.

Спочатку Антоніна допомагала батькам, поралась у домашньому господарстві. Справжньою господинею називали роботу дівчину. Згодом вступила до колгоспу, стала на самостійний трудовий шлях.

Більш як 20 років пропрацювала Антоніна Захарчук у бригаді, що спеціалізується

котрі виїжджають у поле. можна побачити й Р. Я. Бабенко. За те, що старанно допомагає вона в усьому робітникам радгоспу, Раїсу Яківну неодноразово заохочували преміями, вручали грамоти.

А ще передова робітниця бере активну участь у громадському житті свого міжрайвідділу — вона голова Голопристанської первинної організації УТОГ.

О. ВОЛОШИНЮК,
директор клубу глухих,
Херсонська область.

ДОПОМАГАЄ РАДГОСПУ

У Голопристанському побуткомбінаті Р. Я. Бабенко працює вже тридцять років. Вона досконало опанувала професію швачки-мотористки, тут їй присвоїли почесне звання ударниці комуністичної праці.

Трудиться Раїса Яківна сумлінно, успішно виконує підвищені соціалістичні зобов'язання, взяті нею на четвертий рік одинадцятип'ятирічки.

Кожного дня від побуткомбінату «Сонячний» у радгосп «Радянський Азербайджан» відправляється автобус. Поміж робітників,

ГАЗЕТА ВИСТУПИЛА: ЩО ЗРОБЛЕНО НАВОДЯТЬ ПОРЯДОК

У кореспонденції «Дисципліна починається з... подвіря», вміщеної у газеті «Наше життя» від 14 квітня ц. р., йшлося про низьку трудову дисципліну і незадовільну роботу громадських організацій в боротьбі за зниження втрат робочого часу на Кіровоградському УВП. Було піддано критиці також низьку культуру утримання території підприємства.

Виступ газети, як повідомляють директор УВП Г. П. Цуканов, секретар партбюро О. О. Юрасов, голова профкому С. І. Никифорова та секретар комсомольської організації С. І. Балашов, обговорено на відкритих партійних зборах з участю всіх керівників служб підприємства. Крім цього, за виступом газети проведено загальні профспілкові збори з участю максимальної кількості робітників, інженерно-технічних працівників і службовців, а також розширене засідання профкому.

У ході обговорення кореспонденції «Дисципліна починається з... подвіря», складено заходи, спрямовані на усунення виявлених недоробок, в яких, зокрема, зазначається: з метою попередження втрат робочого часу за рахунок прогулів та інших порушень, активізувати роботу громадських організацій. Начальникам відділів УВП взяти під неослабний контроль кожен випадок порушення трудової і виробничої дисципліни.

Заходами передбачено пожвавити роботу стінної газети та її сатиричних додатків у боротьбі за наведення порядку і організованості. Щомісяця підбивати підсумки соціалістичного змагання з урахуванням дотримання дисципліни і стабільності кадрів. Після виступу «Нашого життя» на підприємстві наводять порядок у зберіганні сировини та матеріалів.

НА РІЗНИХ ПОЛЮСАХ ЖИТТЯ

СКІЛЬКИ КОШТУЄ СТАРІСТЬ

Пенсійне забезпечення: право і безправ'я

Старість — не радість, говорить народне прислів'я. Народилось воно давно, і відбилися у ньому не тільки природна боязнь фізіологічного згасання, а й соціальний бік питання. Адже як часто бувало, що літня людина, втрачаючи працездатність, залишалась без засобів до існування, змушена була проводити останні роки свого життя у злиднях і голоді. Соціалізм покінчив з

цією одвічною несправедливістю.

«Громадяни СРСР, — говорить у статті 43 Конституції СРСР, — мають право на матеріальне забезпечення в старості, в разі хвороби, повної або часткової втрати працездатності, а також втрати годувальника».

Це право забезпечується всією економічною могутністю соціалістичної держави. Тільки за останні 15 років відповідно до рішень партії і уряду було збільшено мі-

німальний розмір пенсії по старості робітникам і службовцям в 1,5 раза, а колгоспникам — в 1,6 раза, значно збільшено пенсії інвалідів і сім'ям, які втратили годувальника. За цей час багато зроблено для вирівнювання умов і норм соціального забезпечення робітників, службовців і колгоспників. Тепер уже немає істотних відмінностей у рівні пенсійного забезпечення сільських і міських трудівників. На членів колгоспів по-

У фонд миру

Чим далі в глибину історії відходять вогненні роки Великої Вітчизняної війни, тим більш величним постає перед нами безприкладний подвиг радянського народу.

Шануючи пам'ять загиблих і йдучи назустріч 40-річчю Перемоги над фашистською Німеччиною, трудящі Херсонського УВП, з ініціативи швей Л. І. Юрної, пе-

рерахували в Фонд миру п'ятсот два карбованці.

У той суботній день ударно потрудилися при пошитті костюмів молоді робітники і ветерани праці В. І. Бойко, Р. Ф. Лаврухіна, В. Ф. Каплунова, А. К. Дробна та багато інших членів Товариства.

**Л. БЕДУЛЯ,
Т. СЕРБУЛОВА,**
м. Херсон.

Зльоти в Білорусії

Кожний рік у БілТОГ проводяться районні зльоти, на яких голови та члени Товариства первинних організацій звітують про виконану роботу. Представники партійних та радянських органів виступають з доповідями на актуальні теми.

Після урочистої частини для делегатів та гостей показуємо концерти художньої самодіяльності, кінофільми

про життя членів БілТОГ. А з нагоди 40-річчя визволення Білорусії від німецько-фашистських загарбників на збори запрошуємо учасників Великої Вітчизняної війни та партизанського руху.

**О. БЛУВОЛ,
голова Бобруйського
міжрайвідділу УТОГ.**
Білоруська РСР.

Діти в надійних руках

В Умані є дитячий будинок для хлопчиків і дівчаток з вадами слуху. Тут навчаються наші діти. Але їм не просто дають необхідні знання, а виховують повноправними громадянами нашої країни, потрібними суспільству людьми.

Тяжко було віддавати свою дитину в цей заклад; адже ми, батьки, звичайно хвилювалися. Чи буде зроблено для дітей все необхідне, чи одержать вони потрібну моральну допомогу, чи буде організовано як слід їх навчання і відпочинок?

Та всі наші тривоги виявилися марними. В дитбудинку прекрасний педагогічний колектив, медперсонал і технічні працівники. Вони чуйно, по-батьківському ставляться до наших дітей, не тільки вчать і лікують, але й особистим прикладом виховують добрих, працелюбних, порядних людей.

Пріжджаючи до будинку, ми не раз ставали свідками того, як директор Віталій Максимович Вилловий, сурдопедагог Галина Валентинівна Волошанівська, Іля Миколаївна Синичук, вихователь Любов Яківна Грушпан, Валентина Аркадіївна Корецька захоплено трудилися разом з дітьми, виконуючи різноманітні господарські роботи.

Теплим словом хочеться згадати інваліда Великої Вітчизняної війни, завгоспа дитбудинку Сергія Костянтиновича Заїку, який понад сорок років свого життя присвятив вихованню підростаючого покоління.

І діти, відчуваючи шире піклування про них, відповідають любов'ю за любов.

Ми, батьки нечуючих малюків, вносимо широкі подяки педколективі дитячого будинку, значимо їм щастя, нових успіхів у праці.

**За дорученням батьків
В. ЛЕБЕДЕВ.**
Черкаська область.

Ветеран в строю

На міжрайзльоті, що його організував Богуславський осередок УТОГ до 40-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні, відбулася хвилююча зустріч з Героєм Радянського Союзу Андрієм Лукічем Зозулю.

Неможливо передати словами ту атмосферу, що панувала у залі під час розповіді ветерана. Глибоко запали в душі присутніх слова Андрія Лукіча про те, що надзвичайна мужність і масовий героїзм радянського народу стали запорукою Великої Перемоги, визволи-

ли народи багатьох країн світу від фашистського поневолення. Спогади ветерана війни про форсування Дніпра, про свій бойовий шлях зворушили нечуючих. У багатьох з'явилися сльози в очах.

А нині А. Л. Зозуля директор Богуславської птахоінкубаторної станції, колектив якої рік у рік домагається вагомих трудових здобутків.

**Л. ЄВТУШЕНКО,
голова Богуславського
міжрайвідділу УТОГ.**
Київська область.

ширено соціальне страхування за рахунок держави. Особливе піклування в нашій країні — про інвалідів Великої Вітчизняної війни.

Інакше виглядає забезпечення старості трудящої людини у капіталістичному суспільстві. У жодній конституції тут не зафіксований обов'язок держави забезпечувати престарілих і непрацездатних за рахунок суспільства. У 36 країнах немає пенсійного забезпечення, у 78 — відсутнє законодавство про допомогу при тимчасовій непрацездатності, у 21 — не виплачують компенсація в разі трудово-го каліцтва або професійного захворювання.

І навіть там, де записано

право на пенсію, забезпечується воно за рахунок самих трудящих. Для одержання пенсії або допомоги вони мусять сплачувати страхові збори, що досягають нерідко 12, у ФРН — 17, а в Нідерландах — 21,5 процента заробітної плати. А трудящі виплачують внески і по багатьох інших видах соціального забезпечення. До того ж пенсію одержують не всі. У США, наприклад, позбавлені цього права сезонні та іноземні робітники, у ФРН не можуть одержати пенсію люди, зайняті в торгівлі та ремеслі, а також іноземні робітники.

Існує багато й інших обмежень. Для одержання часткової пенсії встановлю-

ється мінімальний страховий стаж: в Італії — 15, у ФРН — 35 років і т. д. Для одержання повної пенсії, яка звичайно, становить 20 процентів заробітної плати, необхідно мати величезний стаж сплати внесків: в Італії — 40, у ФРН — 50, а в Англії — 52 роки. А той, хто залишає роботу або втрачає її раніше встановленого строку, втрачає всі зроблені внески, а разом і право на одержання пенсії. При цьому терплять насамперед безробітні. Монополії під приводом перерви в трудовому стажі позбавляють пенсії навіть тимчасово безробітних. Ось чому оплачену з власного заробітку пенсію в США й Англії одер-

жують не всі, а тільки 85 процентів робітників.

У багатьох капіталістичних країнах одержання пенсії обмежується з політичних мотивів. Згідно з законодавством Сполучених Штатів з числа застрахованих виключаються члени Комуністичної партії США, а також ті, хто працює в її організаціях: секретарі-друкарки, шофери. У ФРН дуже поширена практика «заборони на професію», спрямована проти членів Німецької комуністичної партії.

Розміри пенсій часто не забезпечують людям нормального існування. З 26 мільйонів американських пенсіонерів близько 70 про-

центів ледве зводять кінці з кінцями, а третина, за даними журналу «Юнайтед Стейтс ньюс енд Уорлд репорт», живе в умовах нижче від офіційної межі бідності.

Це лише деякі приклади пограбування монополістичним капіталом робітників і службовців, які створюють своєю працею багатства «вільного світу». Навіть буржуазна преса змушена називати пенсіонерів «забутим поколінням», а капіталістичну систему пенсій — «карикатурою на соціальну допомогу».

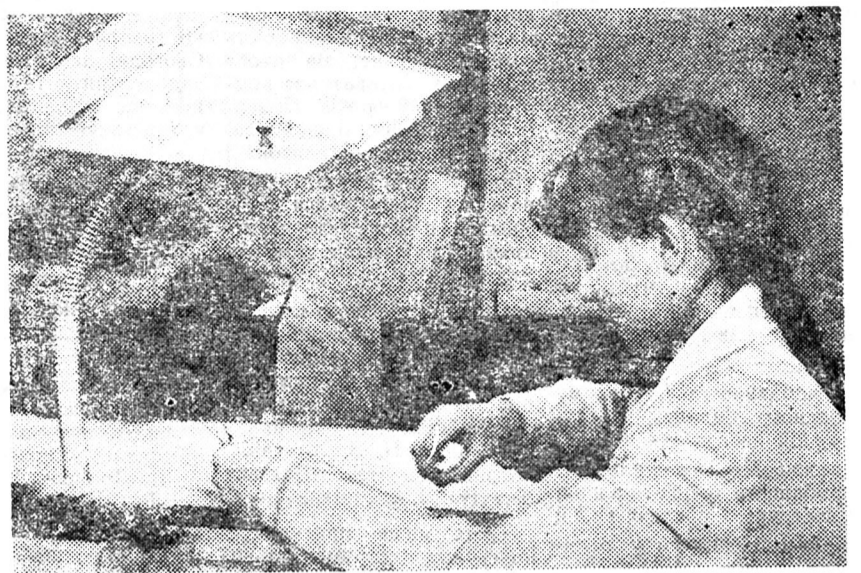
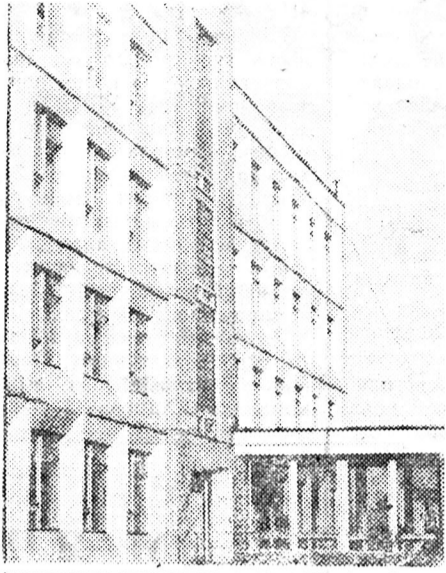
В СРСР понад 52 мільйони пенсіонерів. Це в два рази більше, ніж у США.

Пояснюється це і тим, що в Радянському Союзі робітники, службовці й колгоспники набагато раніше, ніж у США та інших капіталістичних країнах, ідуть на пенсію, і тим, що пенсія в нашій соціалістичній державі має універсальний, загальний характер для всіх трудящих.

Радянські люди це добре розуміють і високо цінують. Багато з них, вийшовши на пенсію, продовжують вносити посильний вклад у справу соціалістичного будівництва в нашій країні.

**А. СОЛОДУХІН,
політичний оглядач
РАТАУ.**

У СИБІРІ — НОВОСІЛЛЯ

На знімках: (зліва направо) виробничий корпус Іркутського УВП, з'єднаний теплим переходом зі спортивним залом і робітничою їдальнею. Складальниця резисторів Марина Норкіна.

Крейдувальник і різальник тканин І. Г. Курняков.

ЗА РОКИ одинадцяті п'ятирічки значно зріс промислово-економічний потенціал Всеросійського ордена «Знак Пошани» товариства глухих. Стали до ладу діючих учбово-виробничі підприємства в Мурманську, Новосибірську, Челябінську. Успішно йде освоєння виробничих потужностей ще однієї новобудови — Іркутського учбово-виробничого підприємства.

Найбільш північносхідне підприємство УТОГ є, мабуть, і найбільш сучасним: чудовий виробничий корпус, оснащений за останнім словом техніки. Простори учнівські класи і майстерні, ме-

лична частина, слухомовний кабінет.

У єдиному комплексі з цехами знаходяться: їдальня на 150 посадочних місць, стандартний спортивний і актовий зали, останній з яких вміщує 250 чоловік.

Іркутськ стає центром професійної підготовки випускників спецшкол Сибіру і Далекого Сходу. Нинішньої весни зроблено перший випуск — 40 складальників радіоапаратури і 20 швачок поповнять трудовий колектив.

У минулому році колектив нечуючих всі чотири квартали виходив перемож-

цем серед промислових підприємств Куйбишевського району м. Іркутська. У нинішньому — сибіряки трудяться ще високопродуктивніше, ділом відповідають на рішення лютневого і квітневого (1984 р.) Пленумів Центрального комітету КПРС.

Колектив узяв соціалістичне зобов'язання: виробничу програму по випуску товарної продукції в обсязі 3 млн. 465 тисяч карбованців завершити до 29 грудня, дати понад завдання товарної продукції на 26 тисяч.

Слово сибіряків не розходиться з ділом!

Г. АЛЕКСЕЄВ.
Фото автора.

В актовому залі підприємства (перший знімок). Складальник резисторів комсомолец Юрій Зайцев. Робочу професію він здобув на УВП, а тепер керує бригадою.

ПОПОВНЕННЯ АМАТОРІВ СЦЕНИ

Сьогодні, мабуть, немає в нашому Товаристві такого колективу, де б люди не тягнулись до художньої самодіяльної творчості.

Саме це прагнення згуртовує друзів по праці, зближує різних за характерами, нахилами і уподобаннями людей. Радість і естетичне задоволення від колективного художнього пошуку безмежні. Ось чому рік у рік ширшає коло людей, яких захоплює самодіяльна сцена.

Нещодавно в Одеському обласному будинку культури закінчився огляд цехової художньої самодіяльності виробничого об'єднання «Електрик», присвячений 40-річчю Перемоги у Великій Вітчизняній війні. Довго і наполегливо готувалися аматори сцени до цього огляду. Тому й закономірним був успіх, що випав на їх долю. Йому сприяла активна допомога з боку працівників культзакладу, які виявили нові таланти, внесли свіжий струмінь у творчість ветеранів самодіяльності.

Безперечними переможцями огляду за одностайною думкою журі визнано колектив механо-складального цеху. Його учасники продемонстрували високу виконавську майстерність, енту-

зіазм, порадували чудовими костюмами. Особливо слід відзначити багатожанровість і масовість виступів цього колективу. Літературна композиція «40 років Подвигу», інсценовані вірші і пісні «Комсомольський квиток» і «Білоруський вокзал» були позначені оригінальністю сценічного розв'язання, яскраво відображали тему огляду.

Друге місце було присуджено ливарно-пресовому цеху. Приємне враження справила літературна композиція «Вічна слава героям». Але найбільший успіх випав на долю Н. З. Хохуліна, котрий прочитав «Волзьку баладу» Л. Ошаніна.

Третє місце присуджено колективу інструментального цеху. Відмінно була підготовлена і показана літературно-художня композиція «Одеса — моє місто-герой». Учасники цього колективу домоглися би більшого успіху, якби в їх виступі взяла участь провідна самодіяльна артистка С. Рябченко.

Заслугує уваги і творчий доробок швейників, які включили до своєї програми літературну композицію «Ми — інтернаціоналісти».

Звичайно, в журі були зауваження. Але сам факт, що вимоги до цехової ху-

дожньої самодіяльності дещо далі зростають, красномовно говорить сам про себе. Сьогодні нас вже не може задовольнити те, що здавалось ще вчора високою виконавською майстерністю.

Відрядно, що у виробничих колективах чимало ентузіастів самодіяльної творчості; що люди прагнуть до постійного вдосконалення своїх артистичних нахилів, постійно перебувають у творчому пошуку. Хочеться назвати імена тих, хто по праву вважається сьогодні маяком культосвітньої ниви в Одеському виробничому об'єднанні «Електрик». Це — А. Д. Дрібнох, Н. З. Хохулін, В. С. Стельмащук, Р. Д. Пискун, Л. Н. Дворник та інші. Всі вони — чудові співаки, чіткі, танцюристи і, разом з тим, — відмінні виробничники, правофлангові п'ятирічкі.

Творчий пошук триває. Попереду обласний огляд художньої самодіяльності. І кожен з нас, культпрацівників, вже сьогодні прагне зробити все, щоб він пройшов успішно, щоб усі організації, підприємства і заклади Товариства Одещини взяли в ньому найактивнішу участь.

Л. ЕРШОВА,
директор Одеського будинку культури.

КУБОК У ЗАПОРІЖЦІВ

Поновилися змагання з футболу на приз газети «Наше життя».

Цікавою була формула цього турніру. До змагань допускались два перші призери чемпіонату УРСР, два переможці зональних ігор і місцева команда. Ігри проходили в два тайми по 20 хвилин. Дефіцит ігрового часу якоюсь мірою нівелював клас команд, але це не могло негативно позначитися на видовищості і безкомпромисності змагань.

Ровенчани стали організаторами цього турніру. Перший матч відбувся між командами Харкова і Киє-

ва, в якому з мінімальною перевагою перемогу здобули столичні футболісти. Потім на поле вийшли запоріжці і дебютанти цьогогорічній змагань на першість УРСР по I групі. Більш досвідчені запоріжці перемогли.

Другий день змагань відкрив перший і другий призери минулорічного чемпіонату УРСР — кияни і спортсмени з Запоріжжя. Кияни не скористалися з кількох слушних моментів, зате запоріжці свого шансу не впустили. Гол забив Бурдун.

Лише в кінці гри столичні

футболісти, скориставшись з помилки воротаря, зрівняли рахунок 1:1. Ровенчани виграли 1:0 в івано-франківців, а кияни зіграли з останніми внічию. Перемігши харків'ян, лідерами змагань стали запоріжці, по чотирьох очках набрали кияни і ровенчани.

Доля призових місць вирішувалась у зустрічах Ровно-Запоріжжя і Ровно-Київ, в яких відмінно виступили запоріжці, котрі і стали володарями Кубка УТОГ. На друге місце вийшли кияни, третє — ровенчани.

В. КУЛІБАБЕНКО.

ВОЛЕЙБОЛ

М'ЯЧ НАД СІТКОЮ

Завершилися змагання з волейболу на першість Чернівецького об'єднання УТОГ, які зібрали численну армію вболівальників. Їх сподівання побачити цікаву гру цілком справдилися. Переважна більшість зустрічей проходила в напруженій і гострій боротьбі.

Серед чоловічих команд місяця розподілилися так: перше — колектив спецшко-

ли-інтернату № 1, друге — збірна команда міськвідділу УТОГ, третє — команда Чернівецького УВП.

Серед жінок найсильнішою була теж команда спецшколи-інтернату № 1, друге і третє місця відповідно дісталися командам цехів № 2 і № 1 Чернівецького УВП.

На закінчення цікавого турніру було проведено па-

рад його учасників. Потім голова Чернівецького об'єднання УТОГ С. П. Комісарова привітала нечуючих спортсменів і суддівський склад з успішним завершенням змагань і побажала всім нових спортивних успіхів. Вона вручила командам-переможцям Кубки і дипломи перших ступенів.

Г. ВЛАСОВ,
м. Чернівці.

СПОРТ У ЦЕХУ

У Червоному кутку механоскладального цеху Одеського виробничого об'єднання «Електрик» зберігається перехідний Червоний прапор. П'ять разів за минулий рік увесь дружний колектив цеху виходив переможцем у соціалістичному змаганні по об'єднанню.

Успіхи у праці прийшли завдяки спортивному гарту

всіх без винятку трудівників цеху. Тут, крім щоденної гімнастичної п'ятихвилинки, під час обідньої перерви та у перезмінку проводяться тенісні змагання. На двох тенісних столах киплять баталії.

На заводському подвір'ї створено спортивний майданчик, який став центром всієї фізкультурно-оздоров-

чої роботи. І як результат — колектив цеху щорічно виступає у спартакіаді об'єднання «Бадьорість та здоров'я». В окремих видах спорту фізкультурники цеху за минулий рік вибороли шість грамот, три дипломи та кубок ДСТ «Спартак».

О. ЯГЕЛЬНИЦЬКИЙ,
м. Одеса.

Щасливе дитинство.

Фотоетюд І. ТОЛОЧКА.

Щира подяка

Хочеться висловити щирю вдячність директорів Макіївського будинку культури Лідії Єгорівні Козленко, котра за дорученням Донецького обласного відділу УТОГ організувала проведення звітно-виборної конференції в Горлівці.

І офіційна частина, і концерт аматорів сцени, що відбувся на її закінчення, справили на присутніх дуже приємне враження.

Спасибі вам, активісти з Макіївки!

Е. БАРБУЛОВА,
Донецька область.

ДЕРЖСТРАХ ГАРАНТУЄ

Держстрах не тільки відшкодує збитки. Частина одержаних держстрахом коштів направляється в бюджет на фінансування соціально-культурних заходів. Крім того, частина внесків тимчасово, до настання строків виплати страхових сум, акумулюється на рахунках в держбанку і використовується для кредитування народного господарства.

Рішеннями XXVI з'їзду КПРС передбачено дальший розвиток державного особового і майнового страхування громадян.

Радимо ознайомитись з деякими видами добровільного особового і майнового страхування.

Органи Держстарху гарантують громадянам, які уклали договір страхування домашнього майна, відшкодування збитків у випадку знищення або пошкодження його внаслідок аварії опалювальної системи, водопровідної та каналізаційної мереж, проникнення води із сусідніх приміщень, а також при викраденні майна та знищенні або пошкодженні його в зв'язку з викраденням.

Страхове відшкодування виплачується громадянам також при знищенні або пошкодженні домашнього майна внаслідок пожежі, вибуху, затоплення, бурі, урагану, зливи, граду, обвалу, зсуву, виходу ґрунтових вод, повені, незвичайних для даної місцевості тривалих дощів, великого снігопаду, селю удару блискавки, землетрусу.

Домашнє майно вважається застрахованим за постійним місцем проживан-

ня страхувальника: у всіх житлових і підсобних приміщеннях, а також на присадибній (садибній) ділянці згідно адреси, зазначеної в страховому свідоцтві. Майно, розміщене на дачі або в літньому садовому будиночку, може бути застраховане за окремим договором.

Домашнє майно може бути застраховане на будь-яку суму в межах його вартості (з урахуванням зносу) строком від 2 до 11 місяців

та від 1 до 5 років включно. Якщо сума не перевищує 5000 крб., то страхування проводиться без огляду майна, а якщо сума більша — з його оглядом.

Платежі по договору становлять від 15 до 40 коп. зі 100 крб. страхової суми на рік в залежності від місцезнаходження і вогнестійкості жилих будівель. За договором, який укладено на строк до 1 року, платежі сплачуються в розмірі від 30 до 95 процентів річного платежу.

При укладенні договору на 3 роки і більше страхувальнику надається знижка в розмірі 10 процентів нарахованої суми платежу.

О. КОЧУПАЛОВ,
начальник відділу управління державного страхування м. Києва.

Редактор

П. БУЛАТОВ

КИЇВСЬКИЙ ТЕХНІКУМ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ ОГОЛОШУЄ

набір учнів на 1984—1985 навчальний рік у спецгрупу глухих на перший курс денного відділення за спеціальністю «Машини і обладнання швейних підприємств».

На навчання приймають чоловіків віком до 30 років з освітою 12 класів школи глухих, 10 класів школи туговуких і 8 класів масової школи. Строк навчання 4 роки і 4 місяці.

Для вступу до технікуму на денне відділення необхідно подати такі документи:

1. Заяву на ім'я директора технікуму з зазначенням обраної спеціальності.
2. Документ про освіту (в оригіналі).
3. Автобіографію.
4. Медичну довідку (форма № 286).
5. Чотири фотокартки розміром 3x4 (без головного убору).
6. Довідку-характеристику з місця роботи, навчання або з місця проживання.
7. Для працюючих — витяг з трудової книжки, завірений керівником підприємства або установи, а для колгоспників — витяг з колгоспної книжки, завірений правлінням.
8. Направлення-рекомендацію з місця роботи і обласного відділу УТОГ.
9. Свідоцтво про народження або паспорт (подаються особисто).

Прийом документів з 1 червня по 31 липня ц. р.

Вступні іспити проводяться з 8 по 20 серпня 1984 року з таких предметів: російської або української мови (письмово), математики (усно).

Особи, що мають виробничий стаж не менше двох років і успішно склали вступні іспити, до технікуму приймаються поза конкурсом.

АДРЕСА ТЕХНІКУМУ: 252042, Київ-42, вул. Івана Кудрі, 29. З залізничного вокзалу іхати трамваем № 30, тролейбусом № 10 до зупинки «Чеська».

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.